

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

"ושבו מצרימה". אלא הדרך הנכון הוא כמו שכתוב: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה", שתהא השמחה על ידי עבודה. (על פי 'ספר המאמרים' תרכ"ז ע' קיא)

כ"ק אדמו"ר מהורשיב

ויולך ה' את הים ברוח קדים (יד, כא)

ים יבשה הוא העלם וגילוי, והוא מסוף כל דרגין עד ריש כל דרגין. וענין קריעת ים סוף הוא שיתגלה ההעלם, ובשרש הראשון הוא שיהיה גילוי העלם העצמי דאין סוף. וזהו "ויולך ה' את הים ברוח קדים" - 'קדים' מלשון 'קדמונו של עולם', שזהו אמיתית הגילוי דקריעת ים סוף. ולפי זה מובן, דענין הרוח קדים לא היה כמו הכנה טבעית, אלא דזהו אמיתית הגילוי דקריעת ים סוף.

(על פי 'המשך תרס"ו' ע' קעא)

כ"ק אדמו"ר מהורייצ

בשבת שירה נשמות ישראל שרות עם משה רבינו את השירה של 'אז ישיר', כפי שכולנו שרנו את השירה הזו לאחר קריעת ים סוף בפעם הראשונה, כאשר השי"ת הוציאנו מגלות מצרים.

(על פי 'ספר השיחות' ה'תש"ב ע' 74)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלימי"א

כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובדאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגע הגלות האחרונים) בהשירה ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפילה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של צער ומרירות ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרב ולב עמוק, עד מתי, עד מתי, עד מתי... . . . תדורות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא!

(ספר השיחות ה'תשנ"ב ע' 307)

כ"ק אדמו"ר הזקן

לפי דרך בני ישראל ממצרים לארץ ישראל לא היה להם לעבור דרך הים, אלא שצוה ה' "וישבו ויחנו". והטעם כתיב - "וידעו מצרים כי אני ה'". וצריך להבין: דהא כתיב "ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר"? אלא הענין הוא, כי הנה יש מצרים בכל אדם ובכל זמן, ולכן אמרו: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". ועל בחינת מצרים זו שבכל אדם נאמר וידעו מצרים כי אני ה'.

(על פי 'תורה אור' בשלח סב, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אז ישיר (טו, א)

אז ישיר פירושו לעבר ולהבא, שכן 'אז' הוא לשעבר, ו'ישיר' הוא להבא. והענין הוא לפי שבקריעת ים סוף היה האור מעין דלעתיד ממש.

(על פי 'תורת חיים' בשלח רכ, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

הנני ממטיר לכם לחם מן השמים (טז, ד)

על המן כתיב "למען אנסנו הילך בתורתך", והיינו שעל ידי המן נמשך כח לישראל שיהיה להם בחינת הילוך בתורה.

והנה עכשיו ענין המן הוא כמו שכתוב "והמן כורע גד" ואמרו רז"ל: "ר' אליעזר המודעי אומר כדברי אגדה שמושכין לבו של אדם", והוא ענין פנימיות התורה, שעל ידי זה מתגלה באדם פנימיות הלב.

(על פי 'אור התורה' בשלח כך ח ע' ב'תתקסג, ב'תתקסו)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יז)

היינו שלא נחם אלקים ולא נהגם דרך מדריגת 'פלשתים דקדושה', היינו שמיד בצאתם ממצרים, שהוא בחינה סור מרע והיציאה ממצרים וגבולים של העולם הזה שהאדם קשור בהם - כשיוצא מבחינה זו יבא מיד לבחינת השמחה בה' בפילוש ובגלוי - שלא זו הדרך. כי צריך להיות כמה מדרגות בנתיים, כי קרוב הוא ליפול מזה, כי פן "בראותם מלחמה" - שהוא ענין הנסיון שיבוא להאדם, לא יוכל לעמוד בקשרי המלחמה ויסוג אחור -